

EVOLUȚIA TRATAMENTULUI HEPATITEI VIRALE C

Alexandrina Fratovcean

(Conducător științific: Sergiu Cerlat, dr. șt. med., asist. univ., Catedra de farmacologie și farmacie clinică)

Introducere. Tratamentul hepatitei virale C (HVC) are o evoluție de peste 30 de ani. În ultimii 4 ani s-a remarcat un progres major în acest domeniu, ducând la apariția preparatelor antivirale cu acțiune directă (AAD) asupra virusului hepatitei C (VHC), ce a sporit enorm rata eficacității tratamentului.

Scopul lucrării. Analiza evoluției tratamentului HVC în baza surselor din literatură.

Material și metode. Studiul și sinteza datelor literaturii mondiale cu evaluarea eficacității diferitor opțiuni terapeutice la pacienții cu HVC, conform răspasului virologic susținut (RVS) – ARN-VHC, nedetectabil la 6 luni după încheierea tratamentului.

Rezultate. Până în 2011, opțiunile terapeutice în HVC erau bazate pe interferoni. Primul tratament folosit include monoterapia cu interfeferon, având RVS – 7%. Mai târziu, s-au utilizat combinațiile dintre interferoni cu ribavirină, ce au majorat nivelul RVS la 28%, iar peg-interfeferon și ribavirină până la RVS de 40%. După 2011, tratamentul include AAD, care au crescut RVS: boceprevir cu peg-interfeferon și ribavirină – 68%, simeprevir cu peg-interfeferon și ribavirina – 80%, sofosbuvir cu peg-interfeferon și ribavirină – 90%, ombitasvir cu paritaprevir, dasabuvir și ritonavir – 97%, sofosbuvir cu ledipasvir – 99%.

Concluzii. (1) De la descoperirea VHC (1989) și până în 2015 tratamentul HVC s-a dezvoltat intens, iar eficacitatea preparatelor a crescut de la 7% la 99%. (2) Cu toate că s-au dovedit a fi foarte eficiente, tratamentele cu AAD, datorită costurilor foarte înalte, rămân, practic, inaccesibile pentru pacienții din RM.

Cuvinte cheie: hepatita virală C, antivirale cu acțiune directă, răspuns virologic susținut.

EVOLUTION OF VIRAL HEPATITIS C TREATMENT

Alexandrina Fratovcean

(Scientific adviser: Sergiu Cerlat, PhD, assistant professor, Chair of pharmacology and clinical pharmacy)

Introduction. The treatment of viral hepatitis C (VHC) has evolved for more than 30 years. In the last 4 years there has been remarked a big progress in this field, leading to the appearance of the direct acting antiviral medication against hepatitis C virus (HCV) that increased a lot the succes rate of the treatment.

Objective of the study. To analyze the evolution of VHC treatment.

Material and methods. Study and synthesis of the world literature data with evaluation of efficacy of different therapeutic options in patients with VHC, according to sustained virological response (SVR) – RNA-HCV undetectable 6 months after completing VHC treatment.

Results. Until 2011 therapeutic options in VHC were based on interferons. Interferon monotherapy was the first used treatment and had a SVR – 7%. Later, combinations of interferons with ribavirin were used, these increased the level of SVR – 28% and peg-interfeferon with ribavirin with SVR – 40%. After 2011 the treatment included direct acting antivirals, that increased the SVR such as: boceprevir with peg-interfeferon and ribavirin – 68%, simeprevir with peg-interfeferon and ribavirin – 80%, sofosbuvir with peg-interfeferon and ribavirin – 90%, ombitasvir with paritaprevir, dasabuvir and ritonavir – 97%, sofosbuvir with ledipasvir – 99%.

Conclusions. (1) Since the discovery of HCV(1989) till 2015, VHC treatment has intensely evolved and the efficacy rate of the medication has increased from 7% to 99%. (2) Even if the treatments with DAAs have shown high efficacy, they remain almost inaccessible for patients in RM, due to its high costs.

Key words: viral hepatitis C, direct acting antivirals, sustained virological response.